

Дѣва ꙗвлѣется, и Христа всѣмъ предвозвѣщаетъ, той и мѣмъ велегласно возопіймъ: радѣйсѣмъ смотрѣніѣмъ зиждѣтеля ѿ исполненіѣмъ!“

„Востѣвши Маріѣмъ ѿде“

Ето най-чистата глѣбница, която тича из кивота на свѣтанѣта. и изкѣства ни: че е престанѣхъ истѣнхъ на прѣотеческата чинкаѣтва. Ето пресвѣтата невѣста на пресвѣтѣго Дѣха, която отива из чертога, за да приготви брачнѣтъ предѣготовленіѣмъ. Ето небесната цѣрица, която из рѣзѣхъ позлащѣннѣхъ, ѿдѣлана, пренесѣнѣна,“ отхожда из храма царевѣхъ. Ето таинственната стагна, която са възкожда из Свѣтанѣ Свѣтѣхъ, за да пріѣме небесната Манна. Прилично прекраснѣ дѣвоѣкѣ са свѣци пріѣмѣватъ Майката на свѣтанѣта; праведно вѣше да придрѣжаватъ са звѣздообразнѣ свѣци онаѣ, която е добра като сѣнцѣто, и избрана като лѣната. Ако и Дѣва да отива на брачнѣтъ на свѣтѣго Дѣха, то кои трѣбѣваше да вѣдѣтъ невѣстѣководитѣлѣти? о и колко радѣсть мѣслѣте да са имали тогазъ родитѣлѣти и Іоакѣмъ, и Анна, когато са глѣдами из малката си дѣцѣра свѣтѣстѣта голѣма, и из една тригодишна снажница стрѣпанѣ са чудесно ограваеніѣ сѣнцѣтъ дарѣваніѣмъ на свѣта Троица? о и колко благодарственнѣ пѣснѣ са изазвали отъ ѣсгѣта на двѣмата измѣмъ Бога, който имѣмъ былѣмъ подарилѣ една отроковица, за която предѣвѣдали, че има да вѣде едно свѣщенно сѣкровище на Божіѣта слава, и престолазъ сѣнцѣзарнѣиѣ на царѣтъ на славата? Ек колко дѣшевно наслажденіѣ са изображавѣте да е пріѣмалѣ Захаріѣмъ из рѣцѣтѣ си вѣроотроковицѣта Маріѣмъ, която отъ Дѣха свѣтѣго былѣмъ предрѣкѣхъ, че имала да вѣде Іаковлевѣта онаѣ стѣла, но която трѣбѣвало да сѣѣзе на земѣта Сынѣтъ, и Словоѣто, а да са изскачи на небѣто чѣловѣкѣтъ? и на истина освѣнѣ тамъ не е вѣла дрѣга цѣлѣкта, и намѣреніѣто на Дѣвѣта; и за да раздѣлѣте нѣ-дѣврѣ, слѣшѣйтѣ са вниманіѣ; и ако онаѣ, което имамъ да ви прикажѣ е една насѣла, нѣ при сѣко тоѣа, заѣто е сѣодна, приѣзвалѣмъ ѿ; заѣто сѣорѣдѣмъ фѣлософѣтъ: „васнѣта е лѣжѣвна повѣстѣ, но та предѣставѣла една истина.“

Казватъ че из старо време из единѣмъ храмѣмъ тѣврдѣ прочѣтъ са намирала Иракліѣвата статѣа, и чѣловѣцитѣ на онаѣ време го почитали за Богѣ на вѣснѣрѣчѣто. Жѣрцитѣ имѣмъ, и вѣлѣснѣти са амѣго